

(Blaik; 1-5)

Beretning om de første dagene under tyskernes occupation av Norge

april 1940.

Mandag morgen 8/4-1940 offentliggjordes i alle aviser ordlyden av en fransk-engelsk note til Norge. Av denne fremgik, at de allierte (Frankrike og England) tidlig om morgenen samme dag hadde utlagt miner i norsk territorialfarvand i 3 felter, nemlig:

1) utenfor Stadt, 2) paa Hustadviken og 3) i Vestfjorden øgr for Narvik.

Utover dagen kom saa følgende meldinger:

1. Et tysk troppetransportskip var ved 13-tiden torpedert utenfor Sørlandskysten og 150 mand og 80 hester druknet.

2. Talrike tyske krigsskip (minefeiere, torpedojagere og kryssere) var i nattens løp set i Storebælt paa vei nordover.

Denne siste melding blev mottat med forbehold - og skibenes antal oppgitt forskjellig, snart 40-50, snart 90-100.

Alle meldinger blev livlig kommentert, og diskusionens bølger gikk i Oslo, hvor avisenes extrautgaver blev revet bort som i krigens første dager.

Samme nat gikk flyalarmssignal over Oslo og Aker, ved 24-tiden og senere. Paa Gaustad Asyl, hvor dette signal hørtes meget godt, blev straks git ordre til aa slukke alt utelys og blende innendørs etter tidligere gitte forskrifter. - Efter 10 min. var det mørkt overalt her.

I Oslo brendte det fremdeles mange steder. - Og Ringveien tøt ved asylet laa fuldt oplyst endnu langt ut over natten.

Efter en times tid gikk "farene over"-signal. Men straks efter kom ny alarm - denne gang av en halv times varighet. - Ved 5-tiden om morgen var der en tredje (kortvarig) ~~KRIMTID~~ alarmtilstand. - Alle blev paa sine rum denne nat, idet de tidligere utsette tilflugtsrum ikke var innredet.

Nattemarsen tirsdag 9de april meddelte avisene med svære overskrifter, at fremmede krigsskip i nattens løp hadde forceret Oslo-fjorden og at Bergen, Trondheim og Narvik var besat av tyskere.

Paa Gaustad Asyl blev om formiddagen kjellerne under administrasjonsbygningen og begge B-og-D-avdelinger i al hast gjort istand med sitteplasser og endel liggeplasser (etter tidligere lagte planer), og vinduene forsynt med trælemmer.

Klokken 13 hodtes luftvernsvelse: Passientene fra G., F., C. og A. blev ført til adm. bygningen, mens avdelingene D. og E. benyttet sine egne kjellere. - Tilbake paa enerum laa noen faa pass., som ikke kunde taes med - ialt ca. 15 stykker (avd. F. og G.) med en pleier(ske). - Det hele gik meget pent og raskt for sig. Pass. fra G. og F. brugte henholdsvis 8 og 15 min. fra alarmen gik, til de var i kjelleren(Adm. bygn.), og bare noen avdelinger gik feil nedgang og forårsaket en del forstyrrelse.

Allerede samme ettermiddag skulde man faa nytte av den foretatte prøve. Talrike fly hadde hele dagen passert over terrenget, sien-synlig paa vei til og fra Fornebo flyveplads.

Ved 16 $\frac{1}{2}$ -tiden begyndte endel mindre fly aa kredse rundt i stor høide, som om de drev øvelsesflyvning. - Pludselig skedde ved 16 $\frac{3}{4}$ 16 $\frac{1}{2}$ -tiden endel explosjoner i Strøket Frøen - Apalveien - Fysiske Institut - Steinerud. Og straks etter kom 2-3 av de smaa fly i stor fart mot gaustadområdet, hvor de slap 10 - 12 bomber. - Den ene traf gartnerboligen, som ble smadret til pindeved og murbrokker. Gartneren med kone og datter, som var dels i trappen, dels i anden etasje, ble gravet frem og viste sig aa være kommet relativt fra det (konen en ryggskade, datteren schok og gartneren selv uskadt). - De andre bomber faldt rundt om paa gaardsbruket og dets nærmeste omgivelser. Garasjen ved vækten blev ødelagt, og en bil som stod der, skadet. Bordklædningen paa laavebygningen over fjøset ble revet bort i noen meters bredde ved bombenedslag ca. 5 meter borte.

3. Tyskernes occupation (forts.)

3)

Fire bomber faldt paa og ved Gaustadalleen mellom asylet og Ringveien. - Hullene etter bombene paa vei og gaardsplads var ca. 1 m. dype og 2 m. i diameter, mens nedslagene i jordbær- og potetaker ~~gjik~~ etterlot huller saa dype, at en mand kunde gaa ned i dem til halsen. Jordspilen fra disse sidste nedslag stod op over taket paa asylbygningene, og sten av en mandsgå størrelse slyngedes høit i været. - Hele bombingen av terrenget fra Frøen til Gaustad stod paa bare noen faa minutter.

Der blev her straks slaat alarm, og patientene og personalet samledes i tilflugterummene som under formiddagens øvelse. Og dette gik helt knikefrit. - Imidlertid kom hverken flere bomber eller noen flyalarm. Og efter en times tid gik hver til sit.

Om natten var blændet overalt.

Like før middagens øvelse kom 5-6 norske soldater, som var flygtet fra luftvern batteriene på Holmen gård, Smestad. De fortalte, at tyskerne kom i biler og med fly og efter en kort kamp erobret batteriet. Soldatene hadde sprunget for livet, mens kuglene pep om dem. De var helt utkjørte og fix paa asylet mat og husly den første dag.

Onsdag den 1. april - var der om formiddagen flyalarm et par ganger, og man gik i kjellerne som foregående dag.

Imens hadde der gått de forskjelligste rygter om situasjonen i hele landet - snart saes, at Bergen og Trondheim var erobret av de allierte, snart meldtes om bombeangrep fra disse sidstes side paa de forskjelligste steder.

Og ved 11-tiden spredtes over hele Oslo ^{i radio,} ved høittalerbiler og på anden maate et oprop om aa rømme Oslo straks, da engelske krigeskib vilde bombardere byen kl. 11 $\frac{1}{2}$. - Like efter blev fristen forlänget til 13 $\frac{1}{2}$.

4. Tyskernes occupation (forts.)

Der opstod fuldstændig panik i byen og nærmeste omegn. - Folk gik mand av huse og søkte i lo oce - vis utover i omegnen i biler, paa cycler eller tilfods. Man hjalp hverandre, og kjendte og ukjendte blev stoppet ind i alle slags befordringsmidler og kjørt avgaarde.

Viene omkring Gaustad Asyl var paa et øieblik fyldt av flygtende i alle aldre med og uten oppakning. - Og paa asylet selv begyndte en merkbar uro aa gjøre sig gjældende. Her ble imidlertid straks git beskjed om, at alle maatte bli paa sin post - og eventuelt søke til flugt i kjellerne som tidligere under alarmtilstand. Og portene beordredes lukket. - Ikke desto mindre var det allerede lykkedes en del av patientene fra avd. A. aa stikke tilskøgs og søke skjul i asylets høilaave paa Sognsveien. De kom dog alle snart tilbake.

Allerede kl. 12 samme formiddag kom i radio meddelelse om, at rømningsordenen var falsk alarm, utstedt av uansvarlige elementer, og at der ingen øieblikkelig fare var paa færde og alle maatte vende tilbake. - For mange vedkommende kom denne kontraordre forsænt, idet de alt var langt paa vei indover i landet. Men mange snudde, da de saa, at det var roligt i Oslo, og bombardementet uteblev. - De hadde heller ingen steder aa ta ind, da alle hus var overfyldte. - Været var surt og koldt og sneen fremdeles dækket jorder og veier i Oslos omegn.

Til Gaustad Asyl kom i dagens løp endel endel flygtninger - men gamle - for aa hvile lidt, før de tok fat paa hjemveien. Og paa gaardsbruket samledes en tid flere ullevaalpassienter, som under panikken hadde fått beskjed om aa rømme og derfor straks hadde sprunget avgaardde over gjerder og jorder som de gik og stod i sine randede sykehusklaer under frakkene. - Efterhaanden blev det sparsommere med folk, men hele dagen vanket fremdeles adskillige mennesker omkring i terrenget ved asylet.

5. Tyskernes occupation (forts.).

Passientene paa Gaustad Asyl var under bombing og flyalarm for støtste delen rolige og disciplinerte.

En enkelt mandlig paranoid demens blev adskillig opskaket og maatte fjernes fra kjelleren den første dag.

Av de andre var de imbecille mest urolige.

En ~~circular~~ psykose - nu symptomfri og paa trappene til utskrivning - var adskillig urolig.

De første natter lykkedes det, som tidligere nævnt, endel av A.-pasientene aa stikke sig bort i i høilaaven ved Sognsvandet - og en av disse (den circulære psykose) gik en hel nat paa ski, efterat han forgjæves hadde forsøkt aa kommeind paa Skjennungshytten (i Nordmarken), som var overfyldt av oslofolk.

Senere faldt alle tilro og ingen forlot asylet.

Til direktør Ø. Ødegaard, som var paa fjeldet de kritiske første dager, blev sendt telegram om krigstislanden. Og han kom tilbake lode om ettermiddagen.

Gaustad Asyl 10⁴ - 1940.

Th. Østrem.
kst.

Bytelefonen var døgene 10 - 12 april overbelastet, saa det ikke var muligt aa komme frem noesteds. Det viste sig, at Slemdal st. var sprængt og først kom iorden ut paa dagen 12te, da et par av asylets telefoner blev brukbare, mens flere av dem ikke kom i orden paa endnu en uke (visstnok linjebrudd ved bombenedslagene).

20/4-40.

D.s.